

2024. 01.
1. szám

CSOKONAI

ECHO

NÉMETES KALANDOZÁSAINK - TEIL 1.- EISENSTADT/KISMARTON

A kalandok ez esetben bizony szó szerint értendők. Történt ugyanis, hogy jó előre kiválasztottuk a dátumot: december 7-én nagy busszal útra kelünk.

Ez mintegy 45 diákot jelentett, 3–4 felnőtt kísérettel és természetesen a buszsofőrünkkel. A diákok közül a 10. évfolyam, 11. a és 12.a osztály németes tanulói képviseltették magukat legnagyobb létszámban. A kíséretet Batory, Kéringler és Láng tanárnők biztosították. Az indulás napjára végül sajnos 3-an megbetegedtek, így 42 diákkal és 4 felnőttel indultunk volna útnak. Aztán hajnaltájt kezdődtek a kalandos fordulatok: szakadó hóesés. December 7-én. Ki látott már ilyet? E sorok írója ugyan szívesen tréfálkozik avval, hogy akkor kell 50 fős külhoni kirándulásra indulni, amikor jól esik, de persze ezt nem pont így gondolta. 😊 Azért körültekintő tájékozódás után kiderült, hogy csak a fővárosban és közvetlen környékén okoz a hóhelyzet némi galibát. Ennek megfelelően kicsi késéssel indultunk.

A fővárosban való áthaladást jelentősen nehezítette a hózápor, így újra kellett terveznünk. Az Eszterházy kastély és múzeum személyzete rendkívül

segítőkéz és kedves volt, későbbi időpontra sikerült áttenniük a tárlatvezetésünket. Tatabányától gyakorlatilag szikrázó napsütésben utaztunk és szerencsésen értünk Eisenstadtba. A barokk kastélyt felújítva, karácsonyi díszben látogathattuk végig, német nyelvű vezetéssel- versteht sich. 😊 Eztán a következő programont a világ legnagyobb kisvárosának megfelelő méretű karácsonyi vásárának megtekintése volt. Az elmaradhatatlan sült gesztenyével, punccsal, vagy forralt borral téve teljessé az élményt.

Az élményekkel a poggyászsunkban lassan hazafelé vettük az irányt. Azért csak lassan, mert út közben még útba ejtettük Parndorfot, az ünnepi fényárban fürdő outletet, ahol még némi szabadidő és zsebpénz elköltésére adódott lehetősége a csapatnak.

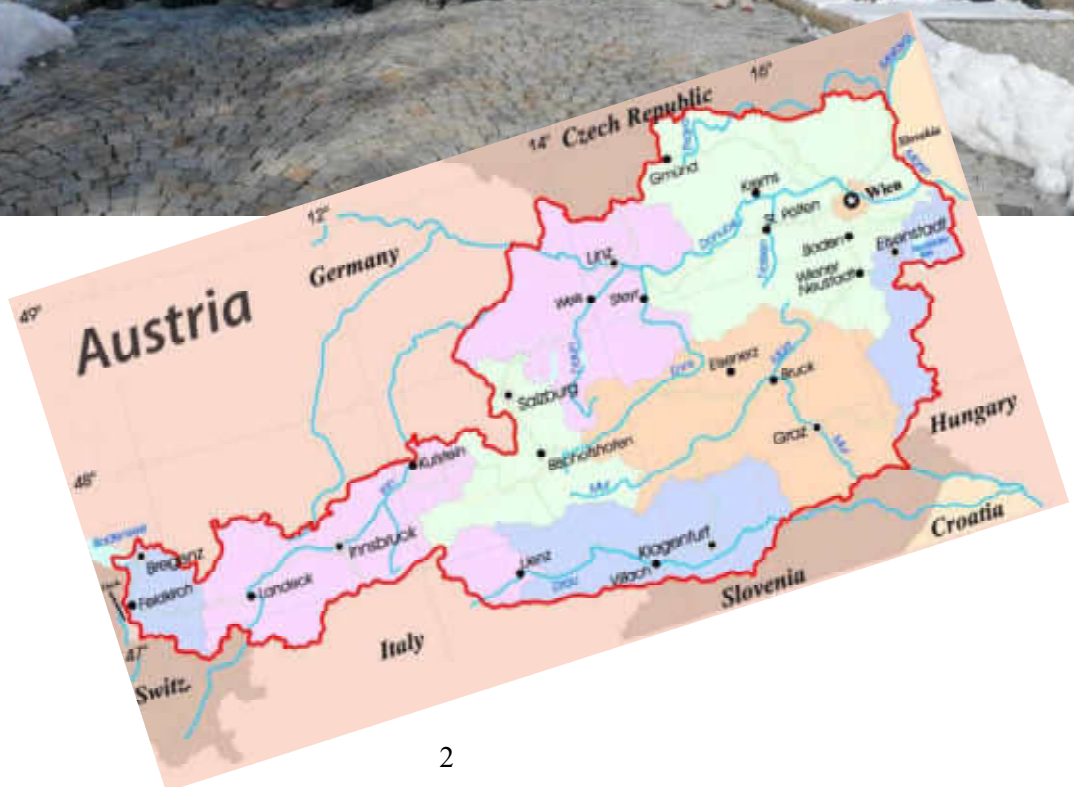
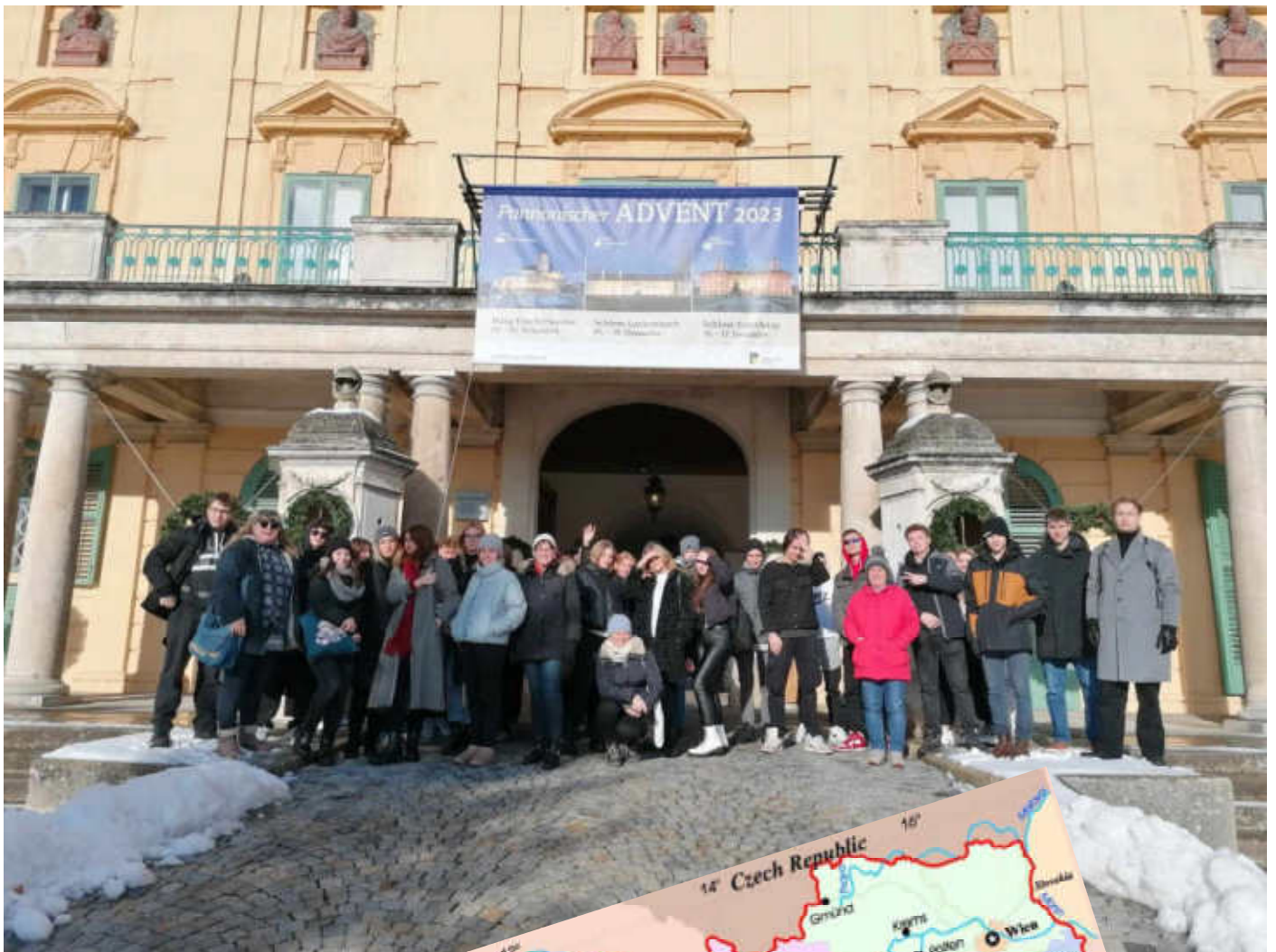
Este 8 óra körül kellemesen elfáradva, de kalandokkal, élményekkel és nyelvhasználati tapasztalatokkal telve értünk haza az iskolához.

Reméljük mindenki jól érezte magát, remekül szórakozott és együtt várjuk a folytatást. ❤️❤️❤️

Kovács Emese, 10. B osztályos tanuló is szívesen idézi fel a kirándulás perceit. „A pandorfi kirándulás szerintem egy nagyon jó nap volt. A kastély gyönyörű volt, és sok mindent elmondtak nekünk róla, ami érdekes volt. Nekem az tetszett a legjobban, és még tudtam volna bent nézelődni.

A kastély után elmentünk ott egy kicsit a vásárra sétálni, enni majd elindultunk Pandorfba, ahol nagyon sok szabadidőt kaptunk és azt csináltunk amit akartunk. Megnéztünk minden üzletet és boltot, amit csak tudtunk. Nekem nagyon tetszett az egész kirándulás, és szívesen mennék jövőre is.”

Lángné Szemcsák Nóra

BÉCSI KIRÁNDULÁS

A téliszünet előtti napokban a 8. évfolyamnak sikerült egynapos kirándulást tennie Bécsbe.

Minden diák öröme busszal mentünk, és ehhez igen korán kellett felkelni. A reggel 7-es indulás után hosszú buszozás várt ránk. Az úton mindenki beszélgetett, zenét hallgatott vagy aludt. Lásuk be az a pár órás alvás is pihentető tud lenni a „hajnali” ébresztő után.

Első állomásunk a schönbrunni kastélynál lévő karácsonyi vásár volt. Meseszerűen néztek ki azok a kis deszkabódék a hóval borított kastély mellett. Mindenfélét lehet ott kapni. Kézműves szappanokon és mécseseken keresztül az ékszereken át egészen az édességekig. Persze ne felejtsük el a rendes ételes bódékat se. Csak a hagyományos vásári ételleket lehetett enni, mint például kolbászt sültkrumplival, vagy gofrit. Miután mindenki kinézeltette magát visszamentünk a buszhoz, és tovább indultunk a következő karácsonyi vásárba.

Nagyjából még másfél órát kellett utaznunk a főtéren lévőhöz. Amint megérkeztünk elámultunk mennyivel nagyobb és szebb ez a vásár, mint ami a kastélynál volt. Mindenki csapatokba szédelt szét felfedezni azt a sok mindent, ami ott várt ránk. Ott aztán tényleg minden is volt. Ahogy szétnéztünk, megláttuk a körhintát és muszáj volt felülni rá. Ezek után elindultunk valami féle ebédet venni. Mikor már megettük az ebéd gyanánt vett sültkrumplit, tovább sétáltunk és megvettük a szüleink ajándékait. Ekkor már sötét volt, úgyhogy elindultunk visszafelé a buszhoz.

A hazafele út gyorsan elrepült, főleg hogy egészen hazáig beszélgettünk. Egy nagyon emlékeztető nap volt számomra, amit soha nem fogok elfelejteni.

Berecz Hédi, 8. B osztály

JÉGRE VITTÜK A DIÁKOKAT

3. B

8. B

5. B

9. A

9.B

10. A

II. A

11. B

KARÁCSONY CSOKONAI MÓDRA

12. A

11. A

10. A

9. B

9. A

8. B

7. B

6. B

5. B

5. A

3. B

3. A

1. A

DECEMBER A KÜLÖNLEGES ESEMÉNYEKRŐL IS SZÓLT

Csodás produkciókkal örvendeztettek meg minket diákjaink és tanáraink az emelkedett hangulatú Karácsonyváró esten!

A műsor igen változatos és színvonalas volt: a szép számú közönség hallgathatott énekeket és szavalásokat, egyéni és csoportos produkciókat, ahol legkisebb diákjainktól végzős gimiseinkig sok évfolyam képviseltette magát, s persze nem maradhatott el a Tanári Dalárda előadása sem.

Izgalmas programon vehettek részt iskolánk diákjai, ugyanis vendégünk volt Rabie Lili jazzénekes, aki élménybeszámolót tartott egy három hónapos kolumbiai túráról. Nagyon érdekes, képekkel

és videókkal tarkított beszélgetésre került sor Kiss László tanár úr szervezésében. A diákok aktív részesei voltak a programnak, számtalan kérdést tettek fel vendégünknek. Köszönjük szépen a támogatást a Mesterségek Iskolája Alapítványnak, és a gyönyörű berendezést Fizil Szilvia kolléganőnek!

9. és 10. évfolyamos kadétjaink pedig a Bálna Honvédelmi Élményközpontban jártak, ahol egy magával ragadó interaktív kiállítást tekinthettek meg, s megismerhették a honvédelem színes és izgalmas világát egy teljesen újszerű, rendhagyó élménytérben.

CSÍP NYERTES ALKOTÁSOK

A CSÍP legutóbbi kiírására számos színvonalas alkotás érkezett, ezekből válogattunk össze egy csokorra valót. Gratulálunk minden díjazottnak!

BARTAL MIRKÓ: ZÁNKAI EMLÉK

Itt vagyunk az osztállyal,
de én nem hoztam
fürdőruhát.

Hevesen fúj a szél.
A többiek majd megfagynak
egy idő múlva.

BARTAL MIRKÓ: ÉLETKÉP

Bent ülök az osztályteremben,
annyit hallok: reccs!

Valaki betörte az üveget.

Mindenki felnézett, mint
egy szurikáta.

Tömérdeknyi gyerek
megy az ajtóhoz, rohanva.

BARTAL MIRKÓ: ISKOLÁS VAGYOK

Mostmár nem vagyok ovis, végre sulis.
Nem ismerem az osztálytársaimat, mint ők en-
gem se.

Most már másodikos vagyok, nem tagadom,
most már tudom, hogy tudok.
Most már ismerem a népet; mint a tenyerem.

Végre megyünk Tarzan parkba.
Végre tudom, hogy milyen húsz gyerekkel
együtt játszani,
végre tudom mi ez a hely. Végre tudom mi ez a
rend!

M.: ÜRES SZÉK

Létezek mert írok, vagyok mert gondolkodom.

S mégis sok társaságomban csevegések közepette,
mintha helyemen egy üres szék lenne.

Próbálok beszélni, de a szám másoknak csak egy
siketé, tátog néma szavak kíséretében; mozog de
hiába,
fültre nem talál.

SÁRDI – NAGY JOHANNA: ÉDESANYÁM

Szemeim úsznak a sós vízben,
Te letörled azokat együttérzés kedvében,
Sebemből a vér kívánczik,
Zsebkendőt nyújtva felitatod az utolsó cseppig.

Arcomon a mosolyom megjelenik,
Együtt örülsz velem jó lélekként,
Testemből jó hangulat sugárzik,
Viszonyzod azt jó barátként.

Lelked gyönyörű, mint arcod egésze,
Szíved nagy, mint a mosolyod kerete,
Ölelésed lenyugtatja lelkem,
Boldogságod örömet csal szemembe.

SÁRDI – NAGY JOHANNA: VILLANÁSOK

Köd borítja e tájat,
A csend harsog, egy madárt se láthatsz.

A föld kopár, a fotográfiám sivár,
Szemed ezalatt százszor muzsikál.

Meglátod mi a szép s nincs nyugalom,
Elhagyod mi nem épp s elutazol.

Magaddal viszed e szép vágyadat,
De magad mögött hagyod e kész ártalmat.

Napjaidban kisegít és tanít,
Álmaidban visszatér és hasít.

Szemeidben a zűrzavar látszik,
De lelkedbe a tapasztalat mászik.

SÁRDI – NAGY JOHANNA: TERMÉSZETEL- LENES SZEMFEDŐ

A könyvből felnézve meglátom e tájat,
A tiszta hó cserélte le máma,
A puszta zöldet eltakarja.

Fehér szemfedő fed át minket,
Nem látjuk e undorító rétet,
A cigaretta, a műanyag mind odaveszett,
Helyette a makulátlan új réteg kap helyet.

Senki se figyel, mert eltakarják szemünk,
S csak dobunk el mindent, mint a semmit sejtők.
Következményről ki beszél, nincs ki adjon,
Majd hirtelen jó a szembesülés, melyet a Föld al-
kot.

Akkor már késő lesz, mert nem bocsájt meg,
Cselekedni a megfelelő időpontban kell,
Lehet holnap lejár az időnk s senki sem ad többet,
Elég hibát ejtettünk, itt már csak a változtatás
visszhangja dönget.

FARKAS KAMILLA: KÖSZÖNÖM, HOGY ÉLEKET ADTÁL

Anya Te vagy nekem a csoda,
Életet adtál, felneveltél, és vigyáztál utamra,
Támasz voltál, akire mindig számíthatok,
A válladon bármikor zokoghatok.

Anya emlékszel? Volt egy kislányod,
Aki mindig a homokozóban játszott,
A szélről is óvtál, s mikor fáztam,
Rám adtad a kabátodat.

Gondoskodtál rólam, s közben felnőttem,
Sok vihar volt, de elfűjtad a sötét felhőket,
Amikor rád nézek erős nőt látok, nehéz múlttal,
Ki mindezt leküzdve értem, és értünk hajt.

Most, hogy én is felnőtté válok,
Mi vagyunk a legjobb barátok,
Mindent megbeszélünk, titkolózás nélkül,
Azok a bizonyos csajos esték, az őszinteségre épül.

Őrzöm a szelíd mosolyod, ha a tükörbe nézek,
Elszakíthatatlan a kötelék közted és köztem,
Én voltam a mindened, a legdrágább kincs,
Ha sírtam, mindent megtettél, hogy mosolyra deríts.

Ha rám néztél, tudtad mire van szükségem,
Segítettél erőn felül is, bármit kértem,
Bátorítottál és hittél bennem mindig,
Biztattál, hogy ne adjam fel soha az álmaim.

Tudom, nehéz lesz, ha egyszer kettéválik
utunk,
Amikor én is anya leszek és lesz féltő családom,
Amit Tőled kaptam, szeretetet, szépséget, jószágot,
Azt a gyermekeimnek ugyanúgy továbbadom.

Köszönöm, hogy éni hívtál és életet adtál,
Felneveltél, tanítottál, ha beteg voltam értem sírtál,
Gondoskodtál, szerettél, mindig óvtál, féltettél,
Nem mondhatom elégszer, köszönöm, hogy az anyukám lehettél!

BORBÁS LILI: AZ ÉLET NEVŰ FILM

Az élet akár egy mozifilm,
Széles vásznon vetítve történetet mesél.
Egy személyes történetet,
amit csak az ismer igazán, aki benne él.
A kezdet oly fontos akárcsak a befejezés,
S a tárgyalás is fontos szerepet ér.

Minden film más, így itt is különböző műfajokból választhatunk.
S egy élet során szinte mindre rátalálunk.

Olykor egy romantikus komédia,
Amikor egy medence szélén koktélt kortyolgatva,
Társad mellett éjszakázva,
Nevetések zajával telt ironia.

Olykor dráma,
hol a melankólia S az eufória
Vonul együtt bálba.
Amikor egy sírástól zajló szoba ajtaja mellett,
Egy kisbaba születésétől örvend a nép.
Amikor egyszer egy csóktól villódzó hálószoba,
Máskor pedig valaki olyhamar továbblép.

De lehet, hogy egy thrillerrel találjuk szembe magunkat.
Ahol minden félelemmel, S rettegéssel teli,
És mindenki a saját bőrét védi.
Amikor egy gyilkosokkal teli város rabjai vagyunk,
S nem maradt már semmink, halálra fagyunk.

Az élet olykor viszont műfajokba sorolatlan.
Értelme párszor indokolatlan,
S fájdalma olykor osztatlan.
Bár én mégis alig várom, hogy láthassam ezt a filmet.
Az életem filmjét, melyben én vagyok a főszereplő,
S bár történetem olykor neveltető,
Lelkem azért sebezhető.
Szívem kedvességgel teli,
Testem védelemmel fedi.

Alig várom, hogy megvegyem a jegyem,
S beülhessek az első sorba.
S könnyeim potyogjanak zuhatagba.
Bár biztos sok olyan jelenet is lesz a képvászonon,
Ahol nem a percek számítanak majd órám,
Hanem a boldogság, S szeretteim közelsége,
Társaim embersége.

Nincs film cím nélkül.
Gondolataim sorába gabalyodva keresgélem a megfelelő szót, mellyel leírhatnám.
Talán rá is leltem; A bíborszínű fényképsor.

SZABÓ LILI: AZ OSZTÁLYOM

Nos, az osztályom az
5. a viccesnek viccesek,
a „csintalanságról” híresek.
Nem mondom, hogy utálok
sőt, néha imádom.

Tudom néha balhé van,
de ez mindenkire máshogy hat.
Van, aki nevet, valaki gúnyol,
Van, aki mérges és valaki tombol.

Órákon a csend ritka,
inkább megy a pletyka.
Sokszor adódik az a helyzet,
hogy a tanár fegyelemre készlet.

Van a kedves, van az okos,
van a focis, és van a buszos,
Valaki kisebb, valaki nagyobb.
Ez nálunk megszokott.

Szóval ez az 5. a,
ők ilyenek.
Én nem bánom!
Mint mondtam, ez az én osztályom.

SZIRÁNYI ZSÓFIA: HOL VAGYOK ÉN?

Reggelente mikor felébredtem, mindig halk sírásommal keltettem fel édesanyámat.

Reggelente mikor felébredtem, sírásomra édesanyám mindig odajött, és már munkától kemény kezei, gyengéden kiemelték az ágyacskámból.

Reggelente mikor felébredtem már sokszor magamtól kimásztam a kis ágyacskámból, és édesanyám megfésülte és befonta a hajacskám.

Reggelente mikor felébredtem, már mindig egyedül másztam ki az ágyamból, megreggeliztem magamtól, míg édesanyám befonta a hosszú szőke hajacskám egy hosszú hercegnős fonatba.

Reggelente végül már izgatottan kimásztam az ágyacskámból és édesanyámat az ugrálásommal keltettem fel. Egyedül megreggeliztem és a hosszú szőke hajacskámat is megfésültem míg édesanyám összepakolta az ovis táskám.

Reggelente nehéz táskámmal a hátamon indultam az iskola kapui felé, hosszú szőke hajacskám egy fonatba fonva. A kis dobozom, reggelimmel benne, együtt zörgött a sok könyvecskémmel a táskámban.

Reggelente édesanyám mindig orcámra nyomott csókjával köszönt el tőlem míg én elindultam az iskola felé. Egyre nehezebb táskám és a reggelis dobozom halkán zörgött minden léptemmel. A barátaim mindig széles mosollyal fogadtak mikor megláttak.

Reggelente édesanyám szokásos orcámra nyomott csókjával köszönt el tőlem, én meg elindultam az iskola felé vezető utacskámon. Hosszú szőke hajam minden léptemmel vállamat súrolta, melyet minden nap édesanyám befonta a munkától fáradt, de még mindig gyengéd kezeivel. Barátaimmal sokszor összetalálkoztunk és együtt folytattuk utunkat az iskola kapui felé.

Reggelente a barátaimmal gyakran megbeszéltük hol találkozunk, és már jól ismertem mindegyik barátom kedvenc színét, kedvenc állatát. Reggelinket sokszor megosztottuk egymással. Édesanyám mozdulatait megtanulva, megtanítottam a barátaim fonni, és sokszor befontuk egymás haját. Születtek szőke, barna, és vörös fonatok is.

Reggelente már nem kértem édesanyám csókját, cikinek éreztem. Hosszú szőke hajam viszont még mindig befonta nekem, és az osztálytársaimnak én is befontam az iskolában. Táskám egyre nehezebb a tankönyvektől, és már jól ismerem a betűket és a számokat. Reggelim közösen megosztottuk, és sokszor órák közben bekapunk egy-két cukorkát amikor a tanár nem nézett oda.

Reggelente már sokszor magamnak raktam össze a reggelimet, és a hajamat is én fésültem ki. Édesanyám még néha-néha befonta a hajam, de legtöbbször már egy kis copfban jártam az iskolába. A tankönyvektől és füzetektől nehéz táskámmal lassan sétáltam, a megszokott utamon. Barátaimmal együtt voltunk órákon, szünetekben, mindig.

Reggelente már én készítettem magamnak össze a reggelimet, már én fésültem ki a hajam és egy copfba összefogtam. Már sokszor úgy mentem el, hogy édesanyám még aludt, így nem volt ki elkészönt tőlem az ajtóban. Egyre nehezebb tankönyvekkel teli táskámmal lesétáltam a megszokott utamat az iskolába. Iskola után sokszor lementünk a játszira, együtt játszottunk, és megosztottuk egymással a legutóbbi meséket, történeteket amiket hallottunk a barátaimmal.

Reggelente már egyedül mentem el otthonról, hosszú szőke hajam egy copfba összefogva, a kis reggelis dobozom egy kis almával telerakva reggeli gyanánt. A legjobb barátommal sok időt beszélgettünk el tanulás helyett, és persze ez a jegyeinken is meglátszott. Iskola után lassan lépkedtem, az évek alatt kitaposott úton, hazafele. Sokszor már az autók dudáltak egymásnak, beállt a 4órás dugó. Egyre fáradtabb lettem, egyre később végeztem.

Reggelente édesanyám aludt mikor elmentem otthonról. Rövid szőke hajam kiengedve vállamon lengedezett a szélben miközben sétáltam az iskola kapui felé. Nehéz táskám vállamon lóg már évek óta, és már ismerem a kis utat kívülről. Tudom, hogy a harmadik villanyoszlop után, a jobboldalon lévő fán egy kis mókus lakik. Legjobb barátommal sokszor iskola után elmentünk valahova, hogy megbeszéljük a pletykákat, drámákat amik a suliban történtek. Iskola után hazaérve sokszor csak lefeküdtem az ágyamra, és rájöttem hogy mennyire fárasztó az iskola.

Reggelente zenét hallgatva mentem az iskolába, a zenében és a tájban elveszve menekültem a gondolataimba, el a fárasztó iskolától. Rövid szőke hajam lágyan lengedezett a szélben miközben sétáltam a nehéz táskámmal a hátamon. Órákon figyelve, jegyzetelve, nehéz táskámmal a hátamon termeket váltva, a barátaim társaságában elvoltam. Késő délután értem haza sokszor, pihenés előtt általában megírva a házi feladataim, beadandóim. Édesanyám gyengéd mosolya, és segítsége mindig ott volt amikor kellett.

...

Olyan, ugyanolyan minden, olyan gyorsan halad az idő! Olyan egyforma percek, egyforma órák, egyforma napok, hetek, hónapok... Sokszor gondolataimba menekülve, de még mindig a való világban élve... elvesztem. Elvesztem teljesen, s azon kaptam magam hogy...

Reggelente mikor felkelek egyedül vagyok egy kis lakásban. Reggelimet, mit tegnap gondosan előkészítettem, elpakolom és elindulok munkába. Autóban ülve, a rádiót hallgatva megittam a szokásos reggeli kávé. Munka

után, késő délután sokszor beugrottam és segítettem édesanyámnak a házában. Esténként mikor hazaértem üres lakásomba leültem a Tv elé, vagy a telefonomon néztem meg a legújabb híreket.

Óh, de ez is gyorsan elszaladt, és lassan azon kaptam magam, hogy...

Reggelente mikor felkelek rövid szőke hajam egy fonatba fonva, reggelimet egy kis reggelis dobozban tartva próbálom visszaszerezni... az emlékeket. Munkába megpróbálok sokkal többet beszélgetni, barátságokat felépíteni. *De ez sem megy...* Nem, egyszerűen nem. Az emlékek elvesztek, teljesen, s így mikor megkérdezik a napomat, már nem tudok máshogy válaszolni, csak hogy...

Reggelente mikor felkelek már nincsenek gyengéd kezek kik kivesznek a kis ágyamból, azok a gyengéd, munkától fáradt kezek akik megfésülik és befonják a gyönyörű hosszú szőke hajam. Nem köszön el tőlem az édesanyám az ajtóban, egy csókkal az orcámra nyomva. Már nem látom többet a harmadik villanyoszlopnál, a jobboldaló lévő fán lakó kis mókust, nem sétálok a kitaposott úton. Már nem nevetgélek együtt a barátaimmal a történetekről és a mesékről. Nincsenek már drámák és pletykák. Nincs már az a mosoly és a gyengéd de erős szavak melyek mindig megnyugtattak engem. Nincs már az édesanyám, és egyedül vagyok az életben. Az az anyai szeretet... Aranyánál, gyémántoknál, drágaköveknél többet érő szeretet.

Hiányzik, egyedül vagyok. Egyedül? Teljesen egyedül...

Vagy tán csak az agyam itatja velem ezt a mérget, és én meg csodálkozom miért vagyok ilyen... üres...

„A legvégén nem az fog számítani, hogy mennyi év volt az életedben, hanem hogy mennyi élet volt az éveidben.”

Abraham Lincoln

Kedves Írni Szerető Csokonais Diákok!

A 2024-as év első kiírását alább olvashatjátok. Az új évben is szeretnénk szabad kezet adni a kreativitásnak. A pályaművek beadási határideje: **2024.**

február 15.

Az elkészült munkádat begépelve juttasd el a magyartanárodhoz!

1–4. évfolyam:

Szabadon választott téma feldolgozása prózai formában (legfeljebb 8–10 sor).

Szabadon választott téma feldolgozása verses formában maximum 4 sor terjedelemben.

Alsó tagozaton lehetőség van csapatokban dolgozni ez esetben kérjük, minden alkotó nevét tüntesd fel beadáskor!

5–12. évfolyam:

Szabadon választott téma feldolgozása, tetszőleges műfajban, formában és terjedelemben.

Egy versenyző maximum 3 pályaművel indulhat.

Jó munkát és kreatív napokat kívánunk!

Hass, alkoss, gyarapíts, és az elméd fényre derül!

SIKEREINK, BÜSZKESÉGEINK

Werner Maja, 3.a osztályos tanulóink gyermek szólistaként szerepelt a „Diótörő a Jégen” című jégrevüben 2023. december végén, ahol több teltházas előadáson játszhatta el a történetet álmodó kis Mrika szerepét.

Ismét remek teljesítményt nyújtott *Szabó Szebasztján*, 2.c osztályos tanulóink, az UTE U8-as labdarúgó tehetsége: nemcsak veretlenül nyerte meg csapatával a XV. Pokorny József Emléktornát, hanem Szebasztjáنت választották az egész mezőny legjobb játékosának is!

Jakusovszky Szamóca Sára, 3.a osztályos tanulóink az UVSE ünnepi úszóversenyén 2. helyezést ért el!

Vass Milánt, 6.b osztályos diákunkat, az UTE kapustehetségét választották klubjában november hó legjobb U13-as játékosának!

A 3.b lett a Robot szépségverseny legaktívabb robotépítő osztálya! *Farkas Emma* 1.helyezést ért el, *Papp Petra* pedig 3. lett a versenyben. Szintén igen aktívak voltak a robotépítésében még *Laskay Marcell* és *Krausz Boglárka*.

Véget ért a BKV többfordulós közlekedéstörténeti vetélkedője. A december 8-án, pénteken lezajlott döntőben 8 általános iskolás csapat mérte össze tudását. A diákok a 150 éves Budapest közösségi

közlekedéséről szerzett ismereteikről számolhattak be. Az iskolánkat képviselő csapata az igen előkelő 3. helyezést érte el, melynek tagjai: *Kesztyűs Viktor*, *Pethő Regina* és *Vizi Zsófia Kira* (mind 7.c), felkészítő tanárunk pedig Majoros József. A felkészítésben szintén segített volt tanárunk, Déri János nyugalmazott technikatatanár és a 7.c SZMK-s szülője, Szauter Krisztina.

Szabados Emma, 9.b osztályos diákunk, az UTE sportolójaként meghívót kapott az U18-as magyar röplabda válogatottba!

A „Varázslatos erdők” kerületi rajzpályázatán különdíjat kapott *Gál Szofi*, 2.a, *Pudleiner Márton*, 3.a, és *Kürtösi Anna* 3.b osztályos tanulóink.

Balázs Botond, 4.a osztályos tanulóink 2023. december 27-28-án az UTE U10-es csapatával a csehországi Uhersky Ostroh-ban egy 11 csapatos nemzetközi jégkorong tornán vett részt, ahol cseh, szlovák és egy magyar csapat ellen is játszottak. A két nap alatt 10 mérkőzésen léptek jégre, s egy nagyon erős mezőnyben sikerült a harmadik helyen végezniük!

8.b osztályos diákjaink péntek délután az újpesti ajándékgyárban jártak, és rengeteg adománnyal segítettek széppé tenni a rászorulók karácsonyát.

Mindenkinek szívből gratulálunk!

KÖZELGŐ ESEMÉNYEK

- január 13.: szalagavató
- január 19.: az első félév vége
- január 20.: a 8. évfolyamosok központi írásbeli felvételi
- január 22.: Magyar kultúra napja
- január 26.: beöltözős péntek
- január 29 – február 2.: Vitéz Kupa
- február 2.: Szülők bálja

Csokonaí Életrépek

videópályázat

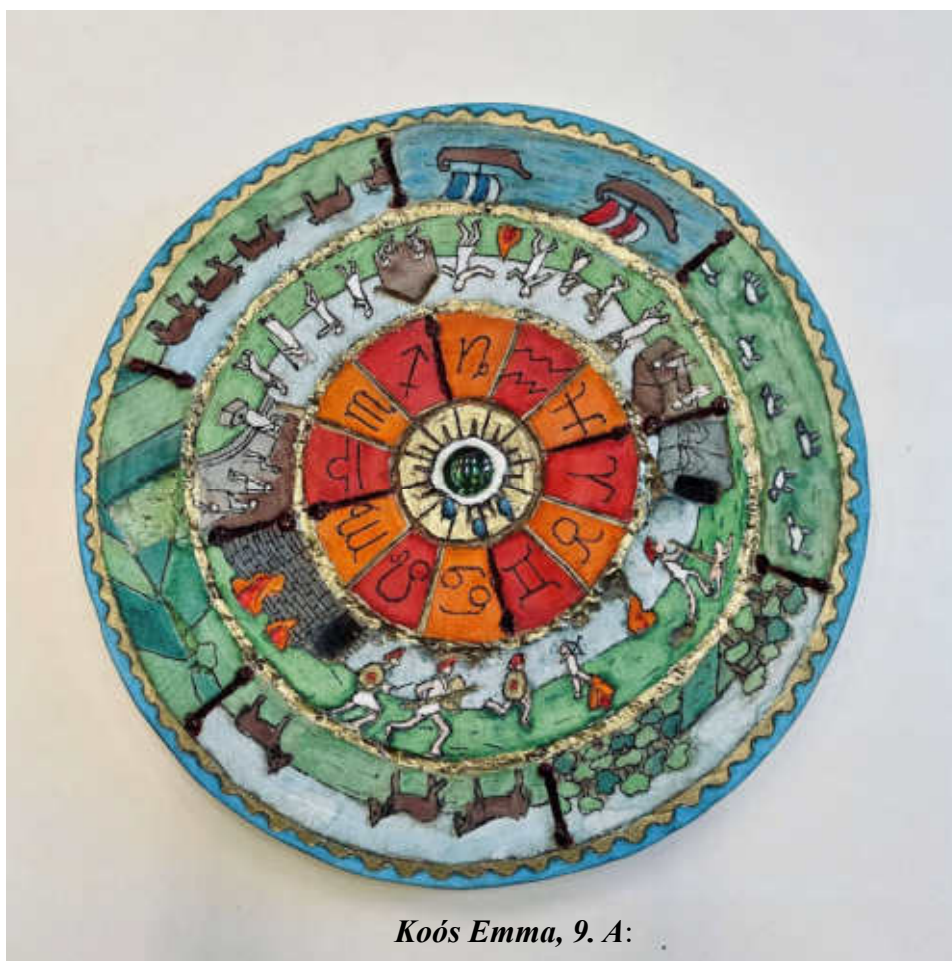
Te miért szeretsz a Csokonaiba járni? Mi az, ami számodra érdekessé, élménytelivé teszi egy iskolai napodat? Történt veled, esetleg egy barátoddal valami lenyűgöző, vicces, szórakoztató esetleg hihetetlen az iskolában?

Várjuk mindennapi iskolai élményeiteket, életképeiteket megörökítő videóitokat a sebestyen.csvmg@gmail.com címre!

Technikai részletek:

- Maximum 45 másodperces hossz
- 1280x720p vagy 1920x1080p felbontás
- Lehetőleg vízszintes tájolás
- MP4 formátum

Beküldési határidő: 2024. március 31.

Koós Emma, 9. A:

Akhilleusz pajzsa, festett fakorong - avagy az irodalom és a képzőművészet találkozása a humán tagozaton.

Minden felvételizőnek sok sikert kíván az
Újpesti Csokonai!

